

okergeel, vrijwel cirkelrond met een centraal geplaatste steel, vlak, in het midden verdiept. Bruine schubben aanwezig, vanuit het iets lichter gekleurde centrum uitstralend, tot 6 mm lang, breed driehoekig. Rand ingescheurd, in jonge toestand veelal gewimperd.

Vlees witachtig tot bleekgeel, van dezelfde constellatie als bij *Polyporus squamosus*, scherp van de poriënlaag afgegrensd. Poriënlaag 2-3 mm dik, in de steel overgaand. Poriën zeer groot, vaak meer dan een millimeter in doorsnee, langwerpig, hoekig, rand zeer fijn ingescheurd. Kleur witachtig, later en in gedroogde toestand bleekgeel. Steel zwak vezelig en schubbig, bovenaan witachtig geel, naar onderen neigend naar lichtbruin, en daar iets verdikt.

microscopisch. Hyphen vrij ver uiteen, volkomen ongeordend, dunwandig. Hyphen op de hoedhuid compacter; de schubben worden gevormd door radiaal gestrekte bundels. De steel is gevoerd, bedekt met een dicht vilt van zéér kleine haren, waartussen verspreid grotere, en kleine schubben. Deze laatste zijn met het blote oog ook zichtbaar. De sporen zijn vrijwel gelijk aan die van *P. squamosus*, maar kleiner: ongeveer 5 x 14 micron.

G.S. de Hoog.

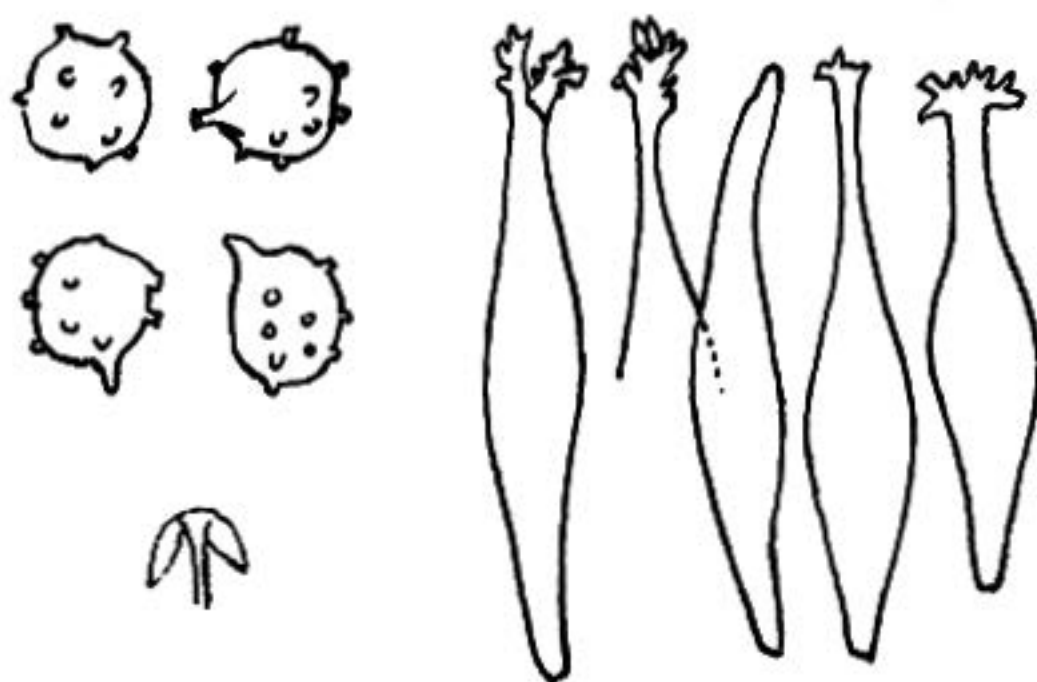
MYCENELLA MARGARITISPORA (LANGE) SINGER

Op de excursie van 24 aug. 1968 van onze vereniging in de omgeving van Dorst (Gem. Oosterhout N.B.) vonden we op een stuk bemost hout een klein paddestoeltje, dat naar de vorm en kleur van de hoed te oordelen bij het geslacht *Mycena* thuishoorde, maar te oordelen naar de steel eerder tot *Marasmius* gerekend moest worden. De hoed was klokvormig, 8 mm breed en 5 mm hoog, vuilbruin van kleur en sterk gestreept. De steel, 15 mm lang en $\frac{1}{2}$ mm dik, was zeer duidelijk behaard, van boven lichtbruin gekleurd, naar de basis meer donkerbruin, met wit mycelium aan de voet. Bovendien was deze steel nogal stijf, dus anders dan de steel van een kleine *mycena* doorgaans is.

Thuis gekomen bleek onze paddestoel enkele merkwaardige microscopische kenmerken te hebben: slanke cystiden met een sterk vertakt uiteinde en knobbelige, ronde sporen, die niet amyloid waren (dus niet blauw kleurden in jodium).

De merkwaardige cystiden herinnerde ik me uit het werk van Kühner, le Genre *Mycena*, evenals de knobbelige sporen en onze soort was gauw gevonden. In dit werk van Kühner staat hij te boek onder de naam van *Mycena lasiosperma* Bres.

Tegenwoordig rekent men onze paddestoel met nog enkele andere soorten niet meer tot het geslacht *Mycena*, maar tot *Mycenella*

Mycenella margaritisporen (naar R. Kühner)

Sporen: x 2000 Cystiden: x 1000

(Lange) Singer. Een goede afbeelding ervan kan men vinden in het werk van Lange op plaat 50 D.

Op bijgaande tekening ziet U de sporen en cystiden, de maten der sporen zijn 5-6 micron, de cystiden meten 48-60 x 8,5 - 11 micron. De vertakte cystiden vindt men op de lamellen, ertussen bevinden zich ook onvertakte, spoelvormige. De cystiden op de lamellen-snede, op de steel en op de hoed zijn ook onvertakt. De sporen hebben een opvallende apikuul.

De tegenwoordige naam is *Mycenella margaritisporea*. Hij wordt niet vermeld in Fungus of in de Mededelingen der Ned. Myc. Ver. en ook is er geen materiaal van in het Rijksherbarium, het is dus wel een weinig voorkomende soort. Dat vermelden Kühner en Lange trouwens ook.

P.B. Jansen.

Litteratuur:

Horak, E. (1968) Die Gattungstypen der Agaricales

Kühner, R. (1938) Le Genre Mycena

Lange, J.E. (1936) Flora Agaricina Danica, deel II

Oort, A.J.P. (1928) De Nederlandse Mycena's in Meded. Ned. Myc. Ver. 16-17.